

РЕШЕНИЕ

№ 6723

гр. София, 25.11.2020 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, IV КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ,
в публично заседание на 06.11.2020 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Галин Несторов

ЧЛЕНОВЕ: Бранимира Митушева

Зорница Дойчинова

при участието на секретаря Валентина Христова и при участието на прокурора Стоян Димитров, като разгледа дело номер **6623** по описа за **2020** година докладвано от съдия Зорница Дойчинова, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 208 - 228 от АПК, във вр. чл.63, ал.1, изр. последно от ЗАНН.

Образувано е по подадена от [фирма], с ЕИК[ЕИК], представлявано от управителя Г. срещу Решение от 29.03.2020 г., постановено по НАХД № 18251 по описа за 2019 г. на СРС, НО, 9-ти състав, с което е потвърдено НП № 23-003008/21.10.2019 г., издадено от директора на Д "Инспекция по труда"-С. област към ИА „Главна инспекция по труда“, с което на [фирма], на основание чл. 416, ал. 5, вр. чл. 415, ал. 2 от Кодекса на труда /КТ/ е наложено административно наказание „имуществена санкция“ в размер на 20 000 лв. за нарушение на чл. 402, ал.1, т.2 КТ.

В касационната жалба са изложени възражения за това, че съдът е мотивирал едностранно решението, като не е изложил мотиви относно възраженията на касатора. Не е направена съвкупна оценка на доказателствата. Твърди, че в решението не е обсъдено едно от възраженията на касатора, наведено и във въззивната жалба, а именно, че в НП липсва ясно и конкретно описание на нарушението. От описанието на нарушението не става ясно кой конкретно документи и непредставянето му с какво е затруднило проверката. Твърди също, че хода на съставяне и връчване на АУАН са допуснати съществени процесуални нарушения, ограничаващи правото на участие и защита на дружеството. Твърди, че АУАН не е връчен на упълномощен представител на дружеството, а на намерени на адреса, баща на управителя на дружеството, който

не е бил упълномощен за това. Също твърди, че практиката е приела, че непредставянето на изискани документи, не може да се приравни нито на неосказване на съдействие на контролен орган за изпълнение на служебните му задължения, нито пък е равнозначно на противозаконно пречене на контролен орган да изпълни служебните си задължения. Моли за отмяна на съдебното решение и отмяна на оспореното НП.

В съдебно заседание касаторът се представлява от адв. И., която поддържа жалбата и моли за отмяна на решението.

Ответникът по касация – Д “Инспекция по труда“-С. област към ИА „Главна инспекция по труда”, се представлява в съдебно заседание от юк П., който оспорва жалбата и моли за нейното отхвърляне. Счита решението на СРС за правилно и законосъобразно и моли същото да бъде оставено в сила. Претендира разностики за юрисконсулт.

Представителят на софийска градска прокуратура счита жалбата за неоснователна.

Административна съд С.-град, четвърти касационен състав, след като обсъди доводите на страните и прецени по реда на чл. 235, ал. 2 от ГПК, във вр. с чл. 144 от АПК приетите от СРС писмени доказателства, приема за установено от фактическа страна следното:

В Д “Инспекция по труда“-С. област към ИА „Главна инспекция по труда” е получен сигнал за нарушение на трудовото законодателство, препратен от ТД на НАП. В тази връзка, служители на дирекцията посетили адреса, на който е седалището и адреса на управление на дружеството в [населено място], общ. Горна М., на 04.07.2019 г. На посочената дата не установили контакт с управителя на дружеството и с друг негов представител.

На кмета на [населено място], общ. Горна М. е оставена призовка, изх. № 1922418/004.07.2019 г., на основание чл. 45, ал.1 АПК, която да бъде връчена на представител на дружеството. В призовката е посочено, че дружеството е призовано да се яви на 08.07.2019 г., в 10,00 ч. в Д “Инспекция по труда“-С. област, в [населено място], на бул. В., за да представи документи и/или да даде сведения и обяснения. В призовката са посочени конкретно единадесет броя документи, които следва да бъдат представени. В призовката е посочено, че явяването е задължително, а при неявяване, без да е уведомена дирекцията ИТ, ще бъде потърсена административнонаказателна отговорност.

Не са представени доказателства за връчване на тази призовка на представител на дружеството.

С нова призовка, изх. № 19065402/10.07.2019 г., дружеството е призовано да се яви на 19.07.2019 г., в 10,00 ч. в Д “Инспекция по труда“-С. област, в [населено място], на бул. В., за да представи документи и/или да даде сведения и обяснения. Отново са посочени конкретно документи, които трябва да представи. Документите са същите, като посочени в предходната призовка, като единствено не е посочен документа под номер 11. Призовката е изпратена на адреса на дружеството в [населено място], общ. Горна М..

Призовката е връчена лично на управителя на дружеството Г. Г., за което е поставен подпис, на 12.7.2019 г., в 11.45 ч.

Със съобщение, изх. № 19068895/24.07.2019 г., служител при ответника е призовал представител на дружеството [фирма] да се яви в Д “Инспекция по труда“-С. област,

в [населено място], на бул. В., на 16.08.2019 г., в 10,00 ч. за съставяне на АУАН по реда на чл. 415, ал.2 КТ. Посочено е, че в дирекцията е образувано административно производство, по което се извършва проверка. Посочено е, че изисканите документи с призовка изх. № 19065402/10.07.2019 г. не са представите, както и не се е явил представител на дружеството на посочената дата и час - 19.07.2019 г., в 10,00 ч. Не са представени и документи, удостоверяващи основателни причини занеявяването. Посочено е, че е установено виновно неявяване на представител на дружеството. Неявяването е приравнено на неоказване на съдействие и създаване на пречки на контролен орган за изпълнение на длъжebното му задължение. Също е посочено, че при неявяване на представител на дружеството на посочената дата, АУАН ще бъде съставен в тяхно отсъствие.

Съобщението е връчено на управителя на дружеството на 29.07.2019 г.

Въз основа на така описаната фактическа обстановка, главен инспектор при Д ИТ-С. област, издал АУАН № 23-003008/16.08.2019 г., в който е отразено, че дружеството, в качеството му на работодател, е допуснал нарушение на чл. 402, ал.1, т.2 КТ, тъй като с непредставянето на изискани документи, е създало пречка на контролен орган да изпълни служebните си задължения, изразяващи се в извършванена проверка по спазване на трудовото законодателство по отношение на [фирма].

АУАН е съставен в отсъствието на представител на дружеството.

АУАН е връчен чрез Български пощи, на 23.08.2019 г., лично на управителя на дружеството, за което е положен подпис. Не са представени възражения срещу АУАН.

Въз основа на така съставения АУАН, директорът на Д „ИТ“- С. област е издал НП № 23-003008/21.10.2019 г., с което на [фирма], в качеството му на работодател по смисъла на §1, т.1 ДР на КТ, на осн. на чл. 416, ал. 5, във вр. с чл. 415, ал. 2 КТ е наложено административно наказание „имуществена санкция“ в размер на 20 000 лева за нарушение на чл. 42, ал.1, т.2 КТ. В НП е възприета изложената в АУАН фактическа обстановка, като е посочено, че дружеството не е оказало съдействие и създало пречки на контролните органи да изпълнят служebните си задължения по спазване на трудовото законодателство. Като дата на нарушението е посочена датата 19.07.2019 г.

НП е връчено на представител на дружеството на 05.11.2019 г.

Със Заповед № 3-0058 от 11.02.2014 г. на изпълнителния директор на ИА „ГИТ“ е делегирал на директорите на Д „ИТ“ правомощията да издават НП по АУАН, издадени от инспектори и от лица от Д ИТ, посочени в чл. 21, ал.2 от Устройствения правилник на ИА „ГИТ“.

Със Заповед № 3-0024/08.01.2019 г., изпълнителният директор на ГИТ е определил териториалния обхват на контролната дейност на служителите в Д ИТ, като на територията на Софийска област се включват и [община].

Съобразявайки така описаната фактическа обстановка, СРС е постановил обжалваното решение от 29.03.2020 г. по НАХД № 18251/2019 г., с което е потвърдил НП № 23-003008/21.10.2019 г., издадено от директора на Д „ИТ“-С. област, към ИА „Главна инспекция по труда“.

Пред настоящата инстанция не са ангажирани нови писмени доказателства по смисъла на чл. 219, ал. 1 от АПК.

При така установените факти, настоящия касационен състав на АССГ, достигна до

следните правни изводи:

Предмет на разглеждане е решение от 29.03.2020 г. по НАХД № 18251/2019 г., с което СРС, 9-ти състав е потвърди спореното от наказаното лице НП № 23-003008/21.10.2019 г., издадено от директора на Д „ИТ“-С. област към ИА „Главна инспекция по труда”, с което на [фирма] е наложено административно наказание в размер на 20 000 лв. за нарушение на чл. 402, ал.1, т.2 от КТ.

Касационната жалба е допустима, като подадена срещу съдебно решение, подлежащо на касационен контрол, от надлежна страна по смисъла на чл. 210, ал. 1 АПК, във вр. чл. 63, ал. 1, изр. 2 ЗАНН и при спазване на преклузивния 14-дневен срок по чл. 211, ал. 1 АПК, във вр. чл. 63, ал. 1, изр. 2 ЗАНН.

Съдът намира подадената жалба за неоснователна, а решението на СРС за правилно и законосъобразно, поради следните съображения.

Контролът за правилност на съдебния акт, дължим от настоящата съдебна инстанция, е ограничен от въведените с жалбата основания с изключение на съответствието му с материалния закон и съществените процесуални изисквания, свързани със съществуването и упражняването на субективното публично право на жалба, за които се следи служебно. Касационната инстанция обсъжда правни, а не фактически въпроси, поради което не събира и не преценява доказателства, а проверява само законосъобразността на изводите на решаващия съд.

Като извърши служебно проверка на основание чл. 218, ал. 2 АПК и въз основа на фактите, установени от районния съд, съгласно чл. 220 от АПК, настоящият състав намира, че обжалваното решение е валидно и допустимо. В тази връзка решаващият състав на съда съобрази, че това решение е постановено по отношение на акт, който подлежи на съдебен контрол, като произнасянето е извършено от компетентен съд в рамките на правомощията му, сезиран с подадена от [фирма], допустима жалба.

Настоящият касационен състав счита, че са правилни изводите на районния съд относно съответствието на АУАН и съставеното въз основа на акта НП, с процесуалните правила за тяхното издаване. АУАН е издаден от компетентен орган – главен инспектор в Д „ИТ“-С. област към ИА „Главна инспекция по труда” компетентен съобразно Устройствения правилник на ИА ГИТ, а НП от директора на Д „ИТ“-С. област към ИА „Главна инспекция по труда”, упълномощен по съответния ред, за което са представени доказателства. Двата акта съдържат предписаните от закона реквизити като минимално изискуемо съдържание - чл. 42 и чл. 57 ЗАНН. АУАН и НП съдържат описание на нарушението, а обстоятелствата при извършването му са конкретизирани в пълнота. При издаването им е спазен процесуалния ред за това, като е налице редовна процедура по връчването и на двата акта. Спазени са сроковете по чл. 34, ал. 1 и ал. 3 от ЗАНН, както и срокът на абсолютната погасителна давност по чл. 81, ал. 3 във връзка с чл. 80, ал. 1, т. 5 от ЗАНН /ТП № 1/27.02.2015г. по т.д. № 1/2014г. на ВКС и ВАС/.

В тази връзка неоснователно е възражението на касатора, че АУАН не е бил връчен по надлежния за това ред на упълномощено лице, а на намерения на адреса баща на управителя. Такива доказателства не са представени по делото. Напротив, по делото са представени доказателства за връчване на АУАН на управителя на дружеството Г. Г., който е положил подписа си. Като получил писмото не е отразено друго лице, различно от управителя. Освен това, за неуредените в ЗАНН въпроси се прилага АПК, а за неуредените в АПК въпроси, се прилага ГПК. В ЗАНН е разписана процедура по връчване, което следва да се извърши лично на нарушителя, то очевидно това важи

само са извършителя физическо лице. В АПК няма изрични правила за връчване на съобщения на юридически лица, поради което приложима е разпоредбата на чл. 50 ГПК. Съгласно посочената разпоредба, връчването на ЮЛ се извършва на адреса на дружеството, вписан в ТР, на всеки служител или работник, който е съгласен да поулчи съобщението. Т.е., не е предвидено специално упълномощаване за приемане на съобщението. Единственото изискване е да се посочи името и длъжността на лицето, което е получило съобщението.

Освен това, в НП нарушението е описано в пълнота, като ясно и конкретно е посочено, че дружеството е нарушило разпоредбата на чл. 402, ал.1, т.2 КТ, тъй като не е представило на контролните органи нито един от изискваните документи. Документите, които е следвало да представи дружеството са ясно посочени в общо 10 точки, а представителя на дружеството дори не се е явил в посочената дата и час за представяне на документите, като не е посочил причината за това. Т.е., не съществува нито обръкване, нито неясно с което свое действие, в случая бездействие, касатора е осъществил състава на нарушението, за което му е наложено наказание.

Оспореното решение е издадено при спазване на материалните разпоредби.

Административнонаказателно отговорен по чл. 415, ал.2 от КТ е този работодател, който противозаконно пречи на контролните органи по спазване на трудовото законодателство да изпълнят своите задължения. В случая, безспорно е, че [фирма] е работодател на лицето, по чиито сигнал е започнала проверката, а Д "Инспекция по труда"-С. област към ИА „Главна инспекция по труда” е извършвала проверка именно по спазване на трудовото законодателство. Касаторът е нарушил разпоредбата на чл. 402, ал.1, т.2 КТ, тъй като не е предоставил на ответника конкретно посочени документи и не се е явил на посочена дата и час, за да даде обяснения. Т.е., не е изпълнил законното задължение на всеки работодател да предоставя на контролните органи съгласно чл.402, ал.1, т.2 КТ всички материали за упражнявания от тях контрол на трудовото законодателство. Съгласно чл. 399, ал. 1 КТ, цялостният контрол за спазването на трудовото законодателство във всички отрасли и дейности се осъществява от Изпълнителна агенция "Главна инспекция по труда" към министерството на труда и социалната политика. Контролните органи в рамките на своята компетентност имат права по чл. 402 КТ да извършват проверки като посещават предприятията и местата, където се извършва работа, помещенията използвани от работниците и служителите, както и да изискват представяне с документи за самоличност, да изискват от работодателя сведения и всички документи във връзка с упражняване на контрола, да се осведомяват пряко от работниците по всички въпроси във връзка с упражняване на контрола и да изискват от тях писмено деклариране на факти и обстоятелства свързани с осъществяване на трудовата дейност и данни за заплащане на труда. Работодателите според чл. 402, ал. 2 КТ са длъжни да оказват съдействие на контролните органи при изпълнение на техните функции. Безспорно е бездействие от страна на административно наказателния субект, във връзка с връчените му съобщения с указания за изпълнение и по-конкретно за явяване и съответно за представяне на необходими документи, на посочена дата, час и място. Т.е., касаторът чрез бездействие е допуснал нарушение на посочената разпоредба, тъй като не е съдействал на контролните органи да извършат проверката. От една страна не е съдействал, а от друга дори е възпрепятствал тази проверка, тъй като не е представил нито един от изискваните документи. Поставил е контролния орган в невъзможност да провери дали се спазват правилата на трудовото

законодателство и по този начин да извърши проверка на сезиращия го сигнал. За контролните органи не съществува друг възможен начин да се снабдят с поисканите документи, поради което с бездействието си, [фирма] възпрепятства Д “Инспекция по труда“-С. област към ИА „Главна инспекция по труда” за извършване на проверка. Тъй като не е представил доказателства, които да го извинят за непредставянето на документите, въпреки че е получил съобщението за това, логичен е извода за противозаконно бездействие.

За това нарушение, законодателят е предвидил санкционна норма, а именно тази на чл. 415, ал.2 КТ, в която е предвидена имуществена санкция в размер от 20 000 лв. Размерът на сакцията е конкретно фиксиран като е изключена възможността за преценка на органа.

Районният съд е изложил и съображения за неприложимост на чл. 28 от ЗАНН, за “маловажност“ на административното нарушение, които съображения са правилни, доколкото е налице трайна съдебна практика, намерила израз в ТР № 3 от 10.05.2011г. по т.д. № 7/2010г. на ВАС, според която специалния състав по чл.415в от КТ изключва приложимостта на общата разпоредба на чл.28 ЗАНН. Не са налице предпоставките по чл.415в от КТ, с оглед липсата на доказателства за отстраняване на нарушението веднага след констатирането му, както и свързаните с това неблагоприятни последици.

Съдът е изложил убедителни мотиви за съставомерността на допуснатото нарушение, неговата безспорна установеност, както и относно вида и размера на наложената санкция. Предвид изложеното, съдът не намира основание за отмяна на оспореното решение, поради което същото следва да бъде потвърдено.

По изложените съображения и на основание чл. 221, ал. 2 АПК, във вр. с чл. 63, ал. 1, изр. 2 ЗАНН, Административен съд София – град, IV-ти касационен състав.

РЕШИ

ОСТАВЯ В СИЛА решение от 29.03.2020 г. по НАХД № 18251/2019 г. на Софийски районен съд, 6-ти състав.

РЕШЕНИЕТО е окончателно и не подлежи на обжалване и протест.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ: 1.

2.